

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
 » » » 6 luni » 3 | Un număr. . . . . 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia Mica publicitate 5 bani cuvîntul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de redacție:

Ion Kalinderu

P. Gărboviceanu
 C. Rădulescu-Motru
 G. Coșbuc
 J. Otescu
 P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
 G. Adamescu
 V. S. Moga
 J. Nicolaescu
 Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Tașcă.

SUMARUL: G. Coșbuc, De-o fire și de-o ființă. — Banu, 10 Maiu. — Grigore Teodossiu, Societatea națională a conferințelor populare în Franța. — Dr. A. Șabner-Tuduri, Bobocii. — I. V. Raiculescu, Câte-vă explicațiuni liturgice. — Zamfir C. Arbure, Porcul. — Petre Popescu, Către săteni. Băncile populare. — Irimia Popescu, Atribuțiunile copitei în stațiune și în mers. — Cronica săptămânii. — Bibliografie. — Mulțumire. — Poșta administrației.

Ilustrațiuni: Inaugurarea școlii din cătunul Sudiții de pe Domeniul Coronei Gherghița (Prahova). — Vederea Râilor «Bobocii».

„Universala“

Societate generală de asigurare în București.
Autorizată de Onor. Trib. Comercial Ilfov prin jurnalul No. 2239/99 și 11798/900

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Președinte
St. C. Șendrea
Mare propr. prof. și fost Ministru

Vice-Președinte
Nicolae Fleva
Mare prop. dep. și fost Ministru.

MEMBRII:

C. G. Vernescu, mare propr., deput. | G. Scortescu, mare propr., advoc.
Gr. Macri, mare propr., dep., adv. | Luca P. Niculescu m. propr., comerc.
Ad. Steru, proprietar, advocat. | C. Mille, proprietar, advocat.
D. A. Laurian, proprietar, profesor. | Ștefan Pleșea, mare propr., deputat.
I. Zahareanu, proprietar, bancher. | F. Corlătescu, m. propr., deput., adv.
D. Iancovici, proprietar, advocat. | B. Păltineanu, „ „ „ „
Lt.-C-nel D. Angelescu, mare propr. | N. Cucu-Starostescu, inginer, propr.

Director General G. D. DIAMANDOPOL, inginer.

„UNIVESALA“ asigură în contra daunelor de Incendiu, Grindină și Transport.

Primesce asigurări de Viață, de Cas de mörte și Rente.

În toate combinațiunile după tarife reduse și în condițiunile cele mai liberale și avantajoase.

Pentru ori-ce informațiuni a se adresa: Direcțiunei Generale în București, Strada Dóminei 23, sau agențiilor din toată țara.

MICA PUBLICITATE

„NAȚIONALĂ”

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI

Capital în acțiuni întreg versat în aur . . . . . Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă compuse din prime și daune . . . . . > 3.955.638.76

Idem format din capital și alte rezerve . . . . . > 1.075.842.60

Total în aur Lei 7.052.531.36

Daune plătite . . . . . Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Bălcólaanu.

Dir. general E. Grünwald.

«Naționala» asigură contra incendiului, a grindinei, contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viață sînt primite în toate combinațiunile obiceinute ca: *cas de mörte*, *supraviețuire*, *zestre* și *rentă*. Sediul social în palatul Societății din str. Dóminei No. 12, București. Reprezentantă generală în București, str Smărdan No. 4. Agenții în toate orașele din țară.

GRĂDINA PREOTUL ILIE, Biserica Cotroceni, București. — Arbori fructiferi, Arbori pentru șosele, Arbori altoiți de ornament, Arbusti, Plante urcătoare, Brași, Pini austriaci, Thuia și altele. Stupi, Trandafiri, etc.

Societatea de Basalt Artificial și de Ceramică de la Cotroceni.

Capital social Lei 2.500.000 deplin versat

Soba de porțelan albe și colorate

Reprezentanța generală pentru toată țara

ZWAIPEL & Co. {Bucur. Calea Moșilor No. 81.
Iași, str. Mitropoliei No. 2.
Galați, str. Egalității No. 48.

Luminări de cêră curată de albine se pot găsi la subsemnatul; doritorii să bine-voescă a cere informațiuni.

Rog pe frații preoți din comunele rurale și d-nii învățători, cari ar avê cêră de vinđare sau ar sci prin alte localități, să-mi scrie; îndemnându-i tot de odată să se ocupe de cultura albinelor, incredințându-i că munca le va fi asigurată și rêsplătită.

Mulțumindu-le anticipat pentru buna voință, îi salută cu stimă.

Preotul I. Apostoleanu.
Văleni-de-Munte-P și ahova

De-o fire și de-o ființă (1).

Nici un popor nu răsare de-a gata din pământ, ci se naște cu încetul dintr'alt popor care piere, ori din două popore ce s'amestecă. Grecii de astăzi sunt urmașii vechiului popor al Elenilor, care atâta s'a prefăcut în cursul vremii încât s'a stins, dând viață unui popor nou. Italienii tot așa sunt de-adreptul urmașii vechiului popor al Romanilor care a pățit tot ca Elenii. Noi Românii suntem popor născut din amestecarea poporului Romanilor cu al Dacilor.

Sângele unui popor, adecă spița neamului său, este adevărată ființa sa. Socot, că nu e de prisos să vă spuie cum se înrudesc între ele poporele de pe lângă noi. După părinți, poporele cele mai luminate ale Europei sunt de trei neamuri. Un neam latin, ieșit din încrucișarea poporului Roman cu alte felurite popore, și anume: din amestecul Romanilor cu Galii au eșit Francezii, din amestecul lor cu Iberii au ieșit Spaniolii și Portugezii, din amestecul cu Dacii au ieșit Românii, iar Italienii, cum am spus sunt urmași de-adreptul, măcar ieșiți și ei din amestecătură mai puțină de Romani cu alte popore. Tote acestea cinci popore se dic popore latine sau romanice, căci au același tată, pe Roman, deși au mame felurite. Sunt popore frați; vorbesc cinci limbi care în ființa lor nu numai seamănă, dar sunt una—aceeași limba latină a tatălui, prefăcută mai mult ori mai puțin în cinci feluri. Aceste popore au aceeași moșie părintească, trăesc legate unele de altele în sudul Europei. Sunt cinci popore de aceeași ființă, un singur neam, și intru-cât cinci frați au aceeași fire moștenită de la părinți, ele au mai mult ori mai puțin aceeași fire.

Grecii ne sunt înrudiți, după moși, nu după părinți, deci nu sunt neam latin.

Alt neam mare e al poporelor germanice: Germani, Engleji, Olandeji, Svedieni și Norvegieni. Acestea sunt dintr' același popor ieșite, al vechilor Goți. Vorbesc și acestia tot atâtea limbi câte popore frați sunt, dar toate sunt una

(1) Veđi No. 38.

în fința lor, o limbă germanică, felurită de limba popórelor romanice ca pământul de cer. Aceste neamuri trăesc de asemenea legate și aú moșia părintească a lor în nordul Europei.

Al treilea neam mare este al Slavilor: Ruși, Sîrbi, Boemi, Poloni, Croați, etc. Și aceștia aú aceeași limbă slavă, felurită mai mult ori mai puțin după popóre. Toți sunt frați dintr'aceeași părinți, trăesc legați unii de alții pe moșia părintească a lor în răsăritul Europei.

Mai sunt și alte neamuri, afară de acestea trei în Europa. Al Ovreilor, venit de prin lume, neam vagabond fără țară și fără limbă, mai rău și decât al Țiganilor, căci aceștia măcar că și ei sunt neam vagabond și fără țară, dar aú o limbă a lor țigănescă, pe când Ovreii vorbesc ba nemțesce stricat, ba spaniolesce, ba alte limbi a țării pe unde trăesc. Alt neam venit de prin lume, cu limba lor însă, e al Armenilor. Neamuri așezate statornic în țara lor sunt Ungurii, Turcii și Bulgarii, iar acestia sunt de-un neam, sunt o apă. Inșă numai Ungurii și Turcii și-aú păstrat limba lor părintească; Bulgarii și-aú lepădat-o și aú luat una străină, slavo-nă, așa că ei după sângele lor sunt de-un neam cu Ungurii și cu Turcii, după limbă însă par a fi de-un neam cu Rușii și cu Sêrbi. Numai Bulgarii și Ovreii se învoesc, dintre câte neamuri sunt pe lângă noi, să vorbescă într'o limbă care n'a fost a părinților lor.

III.

După sângele nostru și după limba noastră, deci după fința, noi Români nu suntem de o «lege» cu Rușii, după cum nu suntem cu Ovreii și cu Turcii.

Dar póte suntem de-o fire! Să vedem.

Insușirile și obiceiurile unui popor sunt firea sa. Un popor, bună óră, e deștept din fire, altul mai greú de cap; unul e lăudăros și trufaș, altul mai așezat și mai smerit. Tóte popórele din lume aú o însușire națională a lor, bineînțelea una pe care o aú și cele-lalte popóre dar nu întru așa de mare măsură. Lăudăroșia și trufia Ungurului, fudulia pe nimic a Țiganului, lăcomia Ovreului de-a se îmbogăți prin paguba altuia, prostia Sêrbului, fățarnicia și smerenia mincinosă a Rusului, tóte acestea sunt însușiri naționale. Fiecare popor batjocoresce pe cele-lalte tocmai scoțându-le

ochii cu vr'o însușire rea pe care-o aũ. Adevãruri sunt vorbele: «Cal verde și Sãrb cu minte.» «Dedu Ivan.» «Dã nas lui Ivan cã se sue pe divan. «Rusul cãnd îți intrã în casã c'un ochiũ e la icõne și cu altul pe sub lavițã.» Ovre-iul pãnã nu te înșalã nu mãnãncã.» Țiganul la mal se înecã» și «Țiganul ajuns împãrat întâiu pe tatã-sẽul'a spãnzurat.» «Drept ca Neamțul» saũ «Unde pune Neamțul mãna își i-a Dumnedeũ mila.» «Turcul te bate, Turcul te judecã» și «Cum e Turcul așã și pistolul» și cãte altele.

De altã parte, însușiri bune, vrednice. Felul cum țin Ovreii unii cu alții nu-l aũ alte popõre într'așã de mare mẽsurã. Darul Italianilor de a fi cãntãreți nu-l aũ alte popõre. Dar chiar și talentul Țiganilor de-a cãnta cu violã, este o însușire specificã a neamului lor; Țiganiĩ aũ auđ musical mãi bun decãt alte neamuri și aũ o deosebitã însușire: sã jõce și sã cãnte. Turcului îi place sã se uite cum jõcã alții, dar el nu jõcã nici odatã. Nici de cãntat nu cãntã Turcul, mãi bine stã cu ochii țințiți și tace. Englezii vorbesc puțin, Ovreii unde se întãlnesc doi fac Tîrgul-cucului.

Insușirile neamurilor li s'aratã pînã și în chipul feții lor. Apoi, fie care neam e însemnat de Dumnedeũ trupesce, într'un fel ori altul. Cãnd a đis Eminescu «Bulgãroi cu cãfã grõsã, Grecotei cu nas subțire,» n'a đis-o numai așã, cã i-a venit bine în vers, ci a arãtat o însușire a acestor neamuri. Pe stradã poți cunõsce nu numai dupã portul hãnelor, ori al barbei și al pãrului, pe un strẽin, ci și dupã forma capului, dupã nas, dupã dinți, ochi, dupã piciõre. Ovreii aũ nasul strĩmb, încovoiat, buza de jos grõsã, și piciõrele strĩmbe; pãrul roșu și fõrte adesea creț. Și pistruiile sunt ale lor; tot așã bõlele de ochi. Englezii aũ dinții lați și puternici; fața lungã și piciõrele lungi; bõla lor e spleen, un fel de plictiselã cum n'o aũ alte neamuri.

(Va urma).

G. Coșbuc.

De ținut minte.

Binele ce-l poți sãvãrși astãđi nu-l lãsã pentru mãine.

Inaugurarea școlii din cătușul Sudiții de pe Domeniul Corónei Șerghița (Prahova).

ȊECE MAIŪ

CUVŪNTARE

rostită la serbarea școlară din 10 Maiu 1901, în palatul Ateneului, de către d-l C. Banu, Inspectorul învățămîntului privat din țară.

*Sire,
Alteță regală,
Alteță,
Dămnelor și Domnilor,
Iubiți școlari,*

Sunt patru ani de când rîvna pentru înălțarea sufletescă a tinerimei și patriotismul luminat al unuia dintre sftnicii Coronei ne-au prilejit pe cel dintăiu Ȋece Maiu școlăresc în incinta acestui măreț palat închinat minții romănesci. A fost o idee fericită, a fost o inițiativă bogată în rodnice urmări aceea de a strînge la olaltă, în fie-ce an, tineretul școlilor și de a i aminti de la înălțimea acestei tribune Ȋilele de încercări și Ȋilele de glorie ale nămului nostru.

Și ce altă Ȋi, mai elocvent și mai cuprindător, ar pute grăi acestui tineret, care nu a cunoscut încercările ci numai gloria țării, decât Ȋiua de Ȋece Maiu, Ȋiua care rezumă într'însa tôte luptele și tôte izbândile trecutului precum tot dintr'însa licăresce, alinătoare de griji și dătătoare de mari speranțe, tătă încrederea ce ne punem în viitor? Cuvintele acestea de *Ȋece Maiu*, — pentru străin însemnând o Ȋi ca tôte Ȋilele, — în sufletul Romănului răsună ca o trimbiță de deșteptare și de îmbold la fapte mari; ele răsună și răsuna-vor de-apururi pentru întreg nămul romănesc ca un *sursum corda* înălțător pe căile ce Providența ne-a însemnat.

Cu ochii scăldați în lacrimi de bucurie a privit astăȊi poporul Capitalei defilând mândrele rînduri ale ostașilor noștri, căci în flăcăii ce treceau supt privirea iubitore a Șefului lor suprem, cu toții am văȊut a avea siguranța și mândria Regatului.

Dar mândria de astăȊi nu trebuie să ne facă a uită pe cea de mâine și întru pregătirea acesteia suntem acum adunați aici, vibrând de cel mai înalt entusiasm, supt aceeași privire iubitore și îndemnătoare la muncă spornică a glorioșului nostru Suveran.

Prezența Luī, în mijlocul voștru, iubiți școlari, însemnă pentru voi o mare cinste dar și o mare datorie: datoria de a răspunde prin muncă, prin jertfă, prin neprihănită dragoste a patriei și a dinastiei la augusta iubire ce se revarsă asupra-vă de pe înălțimea Tronului Regal.

Și cea dintâi dovadă ce trebuie să dați despre înțelegerea acestei mari datorii, este să purtați pururea în inimile voastre amintirea înviorătoare a luptelor și a jertfelor prin care s'a putut înălța România de astăzi. Nimic din suferințele, nimic din gloriile trecute nu se cuvine să rămână străin de sufletele voastre; aduceți-vă în tot-deauna aminte că patria nu este numai pământul acesta sfânt, pe care s'a născut și a luptat nēmulum nostru, în care odihnesc ósele strămoșilor și în care vom odihni și noi, când Dumnezeu ne va chema la viața eternă, dar mai este încă și întreg acel patrimoniu de glorie și de suferințe pe care ni l'a lăsat înaintașii noștri și din care pururea ne vom trăi viața noastră sufletescă de fii ai României. O! nu lăsați vre-o dată să se așternă peste această scumpă moștenire pulbera înăbușitoare a uitării, căci cu fie-care părticică din trecut pe care o veți uita, o părticică din sufletul colectiv al nēmulumui se întunecă și dispăre.

Cât mai des întorceți-vă cu duioșie gândul la dările mari ale vremilor apuse; evocați cu pietate sfințele imagini ale eroilor nēmulumui nostru; desfășurați cu mândrie înaintea ochilor minții glorioasa trîmbă a faptelor trecute. Ați avut norocul de a deschide ochii la lumina vieții în vreme de liniște, de căldură și de senin. Nu ați cunoscut viforul și întunecimile; nu v'ați spăimântat trăsnetele amenințătoare de pierzanie. Și mai aveți norocul de a-L privi înainte-vă, în totă mărirea Lui, pe Acela care, în fruntea fiilor aleși ai patriei, le-a cunoscut și le-a încercat toate aceste asprimi ale sorței, dar care o clipă nu a desnădăjduit, o clipă nu s'a dat biruit. Il priviți pe Acela care a înfruntat viforul și l'a stăpănit, care a pătruns cu bărbăție în mijocul întunecimilor și le-a sfîșiat, care s'a împotrivit trăsnetelor și le-a îndepărtat; pe Acela care de trei-șeci și cinci de ani înălță și luminează Tronul lui Ștefan și al lui Mihai cu geniul și cu virtuțile Sale; pe Acela care în Cartea Nēmulumui a scris paginile cele mai mărețe: pe făuritorul României moderne, pe Biruitorul de la Plevna, pe cel dintâi Rege, pe Carol cel Viteaz și cel Înțelept!

Străvechile basme, cu care bătrânii noștri sfătoși, ne-au legănat dulcii ani ai copilăriei, povestesc, în graiul lor minunat, despre un Făt-Frumos cu pērul de aur, — crăiască odrașlă răslețită pe țărături streine și lăsată în scirea lui Dumnezeu și în voia întâmplării. Oropsit de sórtă și nesocotit de ómeni, el își duce traiul amărit, muncind din greu și din greu luptându-se cu vijeliile vieții. Nu-î ține în semă nimeni spița nēmulumui și nimeni nu-î zărește scânteetórea podóbbă a capului. La curtea împērătescă, unde-l mână norocul ca slujitor, cine l'ar fi putut bănui pe Făt-Frumos subt straietele próste ale argatului și cine și-ar fi închipuit auritele plete ascunse subț cirvișul ce-î zobronea creștetul?

Il socoteau și pe dinsul cel mult vrednic să care apă pentru oștirile crăesci și să le descrețescă fruntea cu isprăvile lui de nevoiaș. Dar iată că clipa răsboirii sosese și iată că oștile împărătesci se îndoe sub loviturile dușmane. Făt-Frumos mi se urcă atunci în vârful muntelui; ca un vultur își rotește ochii peste câmpul de bătae și vedând primejdia, își îmbracă hainele — câmpul cu florile — și de pe culmea țepeșă se repede asupra ôstei vrăjmașe și se învârtejesce prin mijlocul ei cu paloșul în mână. Părea că Ingerul Morții sărise la seceriș de ômeni, — atât îi erà de gróznic brațul și atât de spornic la omor. Oștile împărătesci erau mântuite și cinstea Craiului erà scăpată.

Și aici, la Carpați și la Dunărea-de-jos s'a tors o poveste minunată dar nu din caerul minciunii ci din acel al adevărului. Și aici a trăit și s'a oștit un Făt-Frumos de viță crăiască, vitézul vitejilor și spaima dușmanilor, dar povestea nu-î plăsmuire din imperiul nețărnut al închipuirii ci fapte petrecute aievea; dar Făt-Frumos nu-î eroū inchipuit al unei lumi imaginare ci eroū, care a trăit și trăesce, în carne și'n ôse, este *poporul românesc!*

Vlăstar împărătesc, răsădit de marele Traian pe pământ străin, dar oprosit de urmașii lui și lăsat în voia întâmplării și în scirea lui Dumnezeu, poporul românesc, ca și Făt-Frumos din poveste, a trecut prin multe, a suferit multe, a îndurat gróznice furtuni ale sôrtei dar vлага nu i-a slăbit și avântul sufletului nu i s'a stins. Inghesuit de pretutindenii de dușmani năprasnici, el a împotrivit tuturor oțelul brațului său și din tótă primejdia a știut să-și mântue ființa. Aū trecut talazurile furióse ale órdelor barbare preste dînsul și el n'a pierit. Repeditu-s'au vecinii din miadă-nópte și din apus asupra-i, ca să-î strângă grumajii în jugul lor, dar el învêțatu-i-a să cunóscă virtutea românescă. Munții Gorjului povestesc și astă-dî, cui scie să-î înțelégă, de pățania lui Carol Robert, mândrul Craiū care venise să ne pună pe frunte pecetea robiei dar care, în pripa întórcerii, își uită în văile nóstre pecetea propriului său Regat.

Și Craiul Matiaș, câte nu ar avé el să'nșire despre aceeași virtute românescă dacă ar puté grăi de dincolo de mormînt. A cunoscut-o de aprópe, și săgéta pe care Moldovenii lui Ștefan i-o înfipseră în șira spinării il învêță, în graiul ei dureros, că fuga deși în tot deauna rușinósă nu-î în tot-deauna și sănătósă.

Când furtuna se mai liniștesce însă dintr'o parte, dintr'alta se umflă și mai puternică. De peste Dunăre se apropie tunete ce cutremură pământul până în măruntaele lui: valurile furióse ale păgânilor se împing uriașe în spre Apus și cu potopul lor năruitor amenință civilizația creștină. Oștile crăiesci prinseră să se îndoeie sub iataganul dușmanului și duhul pieirii suflă peste capul creștinătății. Dar atunci, o mi-

nune se arată lumei înmărmurite; oropsitul vlăstar de la Dunăre ca un fulger să repeđi și trăsni în mijlocul păgânătății. Loviă Făt-Frumos cu pala de svântă în tóte părțile și gróza intră în inimile protivnicilor, cari o luară la sănătósă ca pui de potârniche. «Atletul lui Crist» își făcu datoria: cele d'întăiū talazuri și cele mai înverșunate se zdobiră de granitul pieptului românesc; cele mai din urmă trecură peste noi și se revărsară în spre Apus, dar puterea lor nimicitoare se sleise.

Creștinismul și civilisația erau salvate!

Odată primejdia trecută, mai marii lumei îl uitară din noū pe vajnicul Făt-Frumos, a căruī spadă scânteiasă, pricinuitoare de mórte, în mâna lui de voinic neînspăimîntat.

Și-l mai amintiră din când în când, atunci când aceeași spadă scânteia din mijlocul întunecimilor ce ne acoperiaū cu zăbranicul lor înăbușitor. Odată, spada acésta zângăni formidabil și cu sclipirea ei incendiă zarea lumii: brațul teribil a lui Mihaī o înălțase. O clipă toți stătură uimiți în fața minunatului biruitor al lui Sinan, în fața Românului care, în mâna sa, isbutise să cuprindă trunchiurile risipite ale némului nostru.

Dar fu numai un fulger, la lumina căruia Providența desvăluī pentru o clipă taina nepătrunsă a viitorului, și fulgerul se stinse și iarăși întunericul ne cuprinse în cutele lui. Românul însă, ca și Făt-Frumos din poveste, își păstră sub tóte straiiele ce vremea îl nevoi să pórte, aceeași înălțime de suflet și același dor neînvinș după o vieță vrednică de originea lui. Și tot așa precum lui Făt-Frumos cirvișul slavonismului ori al grecismului nu fu în stare să distrugă luminósa podóbă a poporului nostru: cugetarea și limba românescă.

Marea impulsione către o vieță de sine stătătoare, care susținuse brațul vânjos al Basarabilor și al Mușăților și care, de-alungul vécurilor, este puternicul resort al desvoltării nóstre istorice, nu se stinse în mijlocul celor mai aspre vicisitudini ale némului nostru. Nu o nimicise nici spada Robertilor și a Corvinilor, nu o făcuse să piară nici iataganul Baiazizilor și al Mohameđilor, nu o înăbuși nici domnia Fanarului, nu o distruse nici diplomația perfidă a vecinilor lacomi de a ne înghiți. Acestei iresistibile impulsioni, — sfîntă moștenire lăsată în sângele nostru de némurile din cari am ieșit, — îi datorăm salvarea naționalității nóstre și tot ea este cheazăsuirea cea mai sigură a măririī nóstre în viitor.

Impulsionea acésta a ridicat la 21, din mijlocul norodului amărât, pe Domnul Tudor, pe Olténul vítéz, care, vai! închise ochiū sub loviturile omoritorilor, fără a vedé încolțind sémînța ce aruncase el în ogorul redeșteptării naționale.

Și tot aceeași impulsivitate îi împinse la luptă și pe novatorii moldoveni de la începutul vécului trecut, pe acei îndrăzneți și luminați patrioți, cari aspiraui să alcătuiască «un stat, ce să începă a figurarisi printre altele, fiind acésta de o simțitoare slavă pentru națiunea noastră și temelie de slavă urmașilor,» dar cari, ca și Tudor, părăsiră priveliștea lumii această, fără a vedé măcar licărind zorile doritei dimineți.

Dacă însă nici lui Tudor și nici eroilor mai puțin cunoscuți din Moldova, Dumnezeuu nu le îngădui să privescă ziua mult așteptată a mântuinții, pe urmele lor se ridicară alții, cari luându-le pilda, apucară în vigurosele lor mâini făclia nestinsă a naționalității și a libertății și cu luminile ei risipiră tenebrele asupririi.

Mărețā le fu lupta, înălțător martiriul, sfintā le fu biruința!

La 48, aceeași iresistibilă impulsivitate răsări din rîndurile neamului pe acei fericiți reînviatori ai poporului nostru, pe acei neosteniți luptători, de cari, — după augustul îndemn al Maiestăței Sale, — «trebuie să ne amintim cu recunoscintă» căci «aui muncit și luptat cu voinicie — trecend prin grele încercări, spre a împlini dorințele poporului și aspirațiunea națională».

Cu prețul a câtor jertfe și a câtor lupte aui isbutit acești sublimi săpători de lumină să spargă negura désă a unui amurg mohorât dar și cu ce extaz în privirile lor aui avut fericirea să-și înalte ochiui în spre zorile luminoase ale mândrei dimineți.

Iată-î pe acei nebiruiți atleți ai neamului, — Brătienii, Kogălniceanu, Goleștii, Bălcescu, Anastasie, Panu, Costache Rosetti, Ion Ghica și atii alții încă, — iată-î desfășurând larg stindardul marilor revendicări, hotărâți să înfrinte urgia dușmanilor din afară ca și pe aceia a dușmanilor din lăuntru, mai înviersunată și mai primejdiosă de cât cea d'întiui. Ei și aui plecat urechea la plângerile poporului, au auit bătăile inimei lui, le-au priceput și vibrând și înfiorați de adâncul lor înțeles, ei s'au avântat cu încredere și cu entuziasm în vâlmășagul îngrozitor al luptei.

În numele «Dreptății» și al «Frăției» ei aui scos acel strigăt uriaș, al căruui ecou răsunător a vestit Apusului că la gurile Dunărei viețuesce un neam obidit, care merită să trăiască pentru că este gata la ori-ce jertfă!

„România noastră există — striga încă de atunci înflăcăratul Bălcescu, — am convingerea neștrămutată. Orb e acel ce nu vede!“

«Uniți și liberi sau morți», — răsună de asemeni glasul inspirat al lui Ion Brătianu, al falnicului fruntaș prin glasul căruia grăia un neam întreg, gemend sub călcăiul apăsător al unor stăpânitori neomenoși. Forța însă, și forța străină, înabuși și de astă-datā strigătele celor împilați. Asupritorii răsufară, iar luptătorii apucară drumul pribegirii, cu a-

mărăciunea în suflete, dar și cu credința neclintită în victoria finală.

Marea impulsione lucră mereu și din ce în ce mai profund răscoliă sufletul némului românesc; după ce ne dase pe 48, tot ea ne dete pe 59.

De astă-dată biruința începe să se întrezărească, măreță și sigură. Inimoiși luptători își strâng din nou rîndurile; din nou se pun în fruntea poporului, pornind cu entuziasmul în inimă și cu strigăte de izbândă la lupta cea nouă. Este o luptă de fie-ce ȃi, de fie-ce oră; este o campanie măreță în care curajurile se oțelesc și mai mult, în care avintul nu contenesce o singură clipă.

În sfîșait, jertfele patrioților fură răsplătite: nourii îngrămădiți la orizon dispărură ca fumul mînat de vifor. Ȑiua de 24 Ianuarie 1859 fu pregătirea și începutul aceluși șir de ȃile mari ce însemnară, de atunci și până astă-ȃi, analele istoriei naționale și dintre cari strălucesc, în orbitoare lumină, cele trei mărețe ȃile de 10 Maiu, în care pe rînd România își vedu visurile întrupate: Principele strein, Independența și Regatul!

(Sfîrșit în No. viitor).

Societatea națională a conferințelor populare în Franța.

Sn Franța, soră mai mare a țerii noastre, cresc în deplină voie o mulțime de societăți, cari luptă pentru învățatura și luminarea poporului.

Între acestea, nu putem trece cu vederea societatea națională a conferințelor populare, de la care am puté împrumutá și folosi câte ceva bun și potrivit pentru noi.

Alcătuirea unei asemenea societăți a răsputn unei nevoi fórte simțite. A fost vorba de a se veni într'ajutorul populațiunii de la țară cu tot felul de cunoscințe, prin neprețuitul mijloc al conferințelor. Poporul are lipsă de lumină, o dorește și dacă i se dá, el o primesce cu drag. Pentru înstruirea lui însă nu trebuie numai decât ca hrana dată minții lui să fie numai decât a aceluia care i-o împărtășesce. O conferință bine făcută, adică lesne de înțeles și bogată în pilde bune și numeróse, póte fi răspândită și citită în mi de comune, de către oră-cine.

Plecând de la faptul acesta, un tîner avocat parisian, D-I Guérin-Catalain ceru în 1892 sprijinul mai multor ómení de sciință și educatorí naționali și întemeiá societatea de conferințe populare.

Alcătuirea acesteia e din cele mai simple, și prin menirea sa culturală e îmbrățișată de un numér fórte mare de mem-

bri (onorifici, donatori, sub-scriitori, aderenți, corespondenți) Titlul acestora se dă după suma, pe care a depus-o fie-care. Acesta începe de la 5 sau 10 lei anual. Numărul membrilor trece de 6000.

Ceea-ce însă e mai folositor pentru noi e activitatea acestei societăți. Să o vedem și la lucru.

De pildă, un membru al societății a ținut o conferință unde-va despre îngrășămintele pământului. Se înțelege că autorul ei este un om priceput în chestiune. Pe dată, această conferință e stenografiată și apoi prescrisă, întocmai cum a fost ținută. Vorbitorul a căutat cu tot dinadinsul să se facă cât mai ușor înțeles de auditorii săi. El le-a vorbit pe înțelesul lor, le-a explicat bine cuvintele întrebunțate și s'a folosit de exemple multe și bune, și chiar de tablouri, ca să nu rămână nimic întunecat în mintea ascultătorilor săi.

Autorul își revede din nou conferința ast-fel prinsă, și caută s'o îndrepteze cât mai puțin, spre a nu perde din însușirile ei bune. În acest scop se feresce de a încărcă cele spuse și nu va preschimbă frazele prea obicinuite. Indrep-tările lui privesc mai mult greșelile ce le-a făcut atunci și mai ales vorbirea sa, care trebuie potrivită cu cei cari o vor ascultă. Conferința e numai decât tipărită, pe o hârtie în formatul Monitorului Oficial, în 2 colone, și are de la 3—6 pagine cel mult, ca să nu obosescă prea tare pe auditorii.

Conferința e apoi trimisă de gēba tuturor ómenilor (în-vătători orí nu) cari ar dori s'o citescă în comuna lor. Și iată subiectul ședătorii gata, de și e făcut cu material strein. O prea mică parte din ele se vinde pe bani gata, cu 25 bani un număr.

Societatea de conferințe populare are și un număr de po-vețe privitoare la chipul de citire al conferențiarilor, și a-nume la respirație, la pronunțare, la punctuație, și la gestul lor.

Aceeași societate, pe lângă conferințele ce le răspândește în număr mare, a cumpărat mai multe sute de mașini cu proiecțiuni luminoase pentru tablourile, ce însoțesc unele conferințe. Aceste mașini se împrumută sau se dăruiesc. Societatea mai are și o sumă mare de colecțiuni de tablouri, pe care de asemenea le împrumută la cerere.

La început, cele dintii conferințe atrăgeau puțină lume. Cu vremea însă sălile gemeau de ómeni, cari se făceau numai urechi și ochi, ca să asculte și să vadă. Vin locuitorii altor comune, cu primarii în frunte, nesiliți de nimeni, ci numai de dragul conferințelor.

Pe lume sunt o mulțime de nenorociți, cari își petrec viața prin spitale și asile, și cari n'aũ nici o petrecere. Societatea ține conferințe chiar în aceste locuri și, toți acei isbiți ai sórtei: orbí, ciungí, bătrâni, bolnavi, etc, sunt fericiți, când ved că semenii lor le întind o frățescă mână de

ajutor și nu-î lasă uitării. Ei mulțumesc cu lacrămile în ochi acestor buni apostoli ai luminii.

Cu privire la această societate, iată ce spune un însemnat membru al ei, inspector general al învățămîntului :

«Societatea poate aștepta pentru isbânda ei sprijinul învățătorilor ; căci ei sînt arma progresului. Ei înfățișează în totul spiritul modern, răsboiul în contra nesciinței și a relelor prejudiții, devotamentul către datoria cetățenescă. Lecțiile pe cari dinșii le dau, știu să le și urmeze. Fără să iasă din simplitatea și modestia obiceiurilor, ei nu vor refusa să continue și cu omenii în vîrstă lucrarea începută în școlă, prelungind și dezvoltând învățămîntul. Societatea caută omenii bine-voitori, cari să-î citescă la sat și la oraș conferințele ; n'are nevoie să-î găsească aiurea, iată-î. Învățătorii vor aduce experiență, autoritatea lor morală, inima lor. Aș rămânea prea mirat, dacă dinșii n'ar fi cei dintâi ajutători și povăduitori ai societății».

Prin urmare și în Franța, ca și la noi, ca și aiurea, învățătorii nîmului sînt ce dintâi chemați la marea lucrare a vîecului : luminarea semenilor lor.

Societatea conferințelor populare a Francezilor a ajuns atît de prețuită, în cât acum este ajutată cu bani de consiliul comunal din Paris, de consiliul general al Senei, etc., cât și de Ministerul Instrucțiunii publice.

Iată acum și câte-vă din titlurile frumoșelor conferințe ce s'au ținut în diferitele părți ale Franței: *Higiiena fizică și morală, Fenomenele atmosferei, Nascerea pămîntului, Locuințele pe preț efin, Ingrășămintele, Ajutorele în vreme de răsboi, Higiiena copilăriei, Povestea omului străvechi, Patriotismul, Creditul agricol, Agricultura în diferite timpuri, Albinele, Calul, Muncitorul de erî și de apă, Alcoolismul, Educația morală și civică în școlă.* etc. Cei cari le-au făcut sînt : institutori, profesori, deputați, inspectori școlari, etc., lucrările lor au fost trimbițate în toate părțile Franței prin învățători.

În ce chip am putea utiliza și noi modul de lucrare al acestei societăți o voi spune altă dată și cât de curînd.

Grig. Teodossiu.

CUGETĂRI

Nu este fericit cel ce are bogății, ci cel ce nu are întristări.

* * *

Nebunul se cunoșce din vorbă.

BOBOCII (1).

Bobocii, stațiune balneară importantă, atât prin apele ce posedă, cât și prin vechimea lor, se află în județul Buzău, comuna Tohani, la 12 km. departe de gara Mizil, cam o oră drum cu trăsura.

Long. E. gr. 26° 27', Lat. N. 45° 0' și o Alt. 86^m.

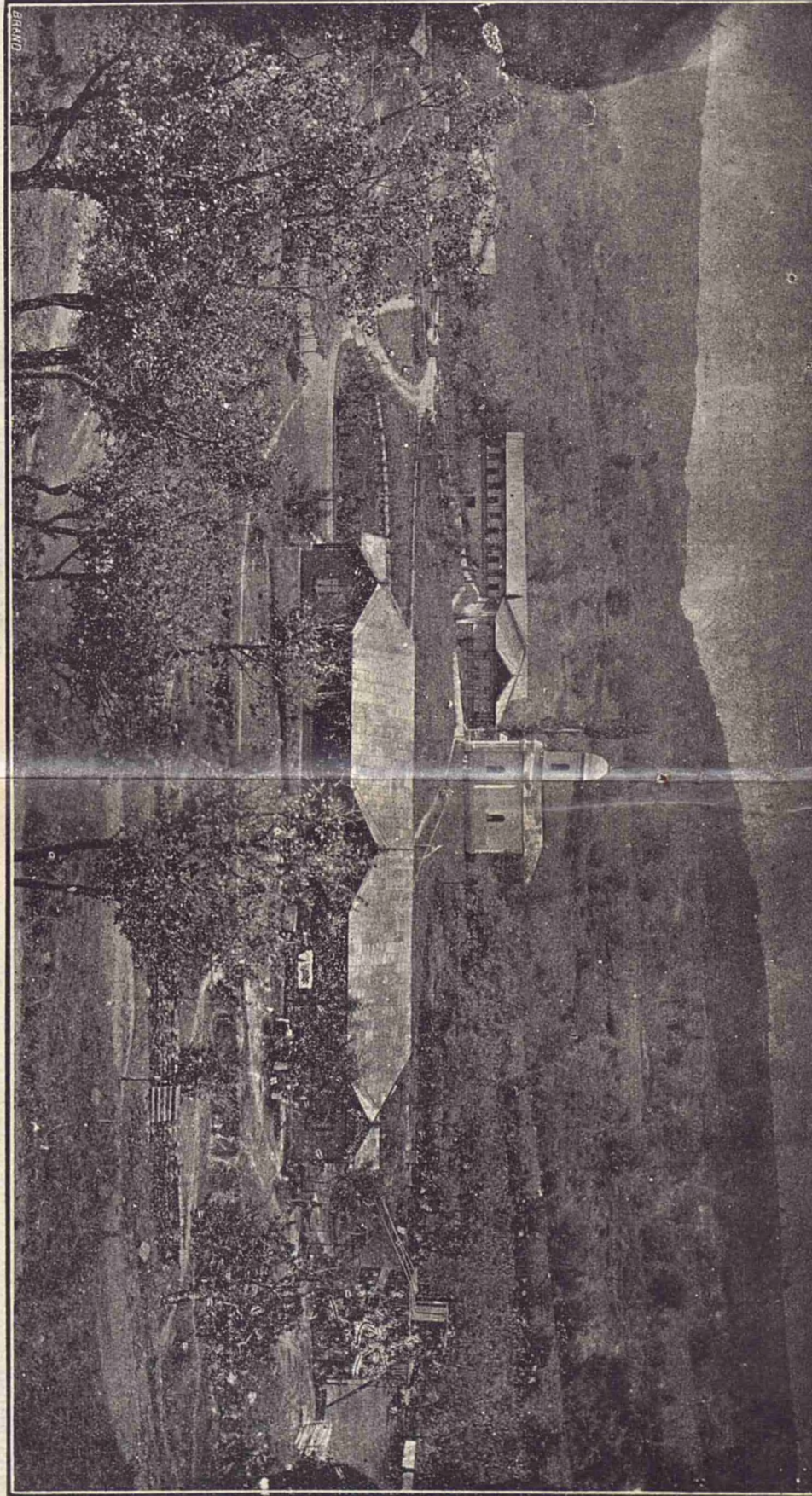
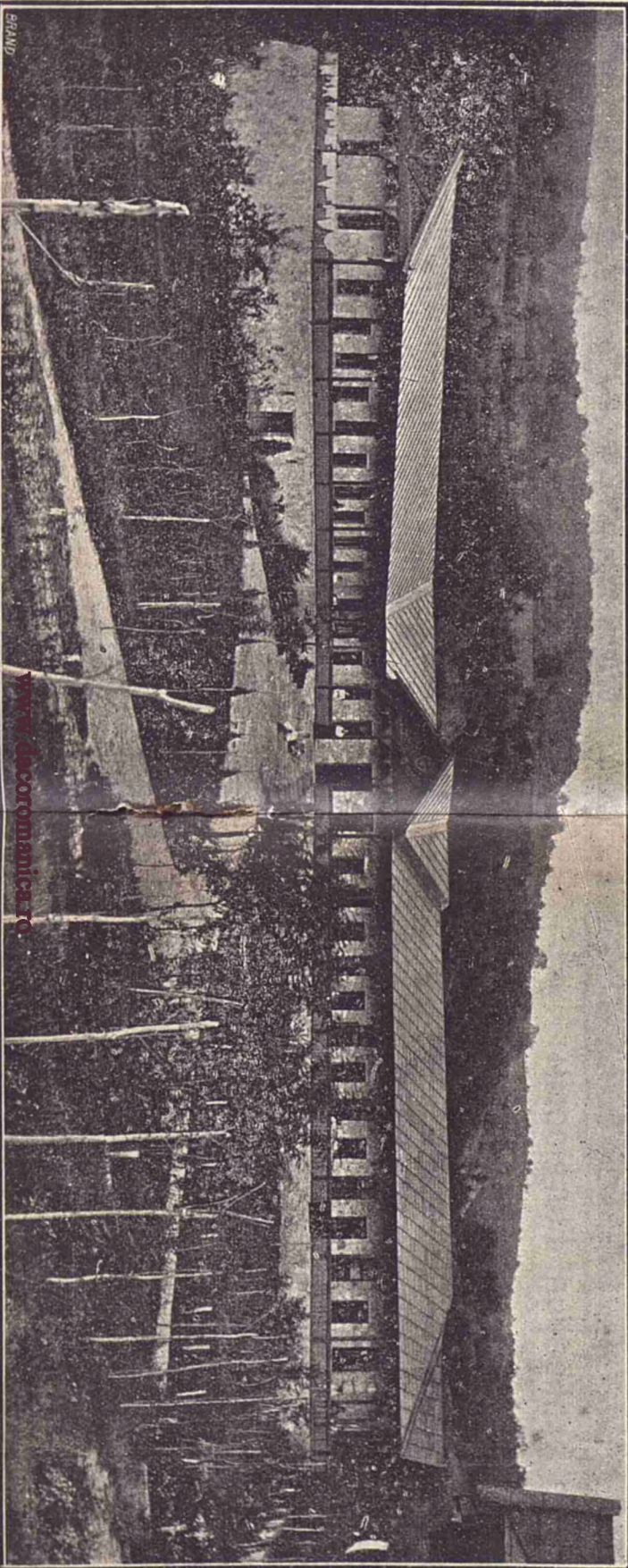
Pozițiunea Bobocilor este dintre cele mai pitoresci, fiind așezați pe valea Scheei, pe platoul bisericii satului, iar localitatea e înconjurată de livezi și munți, a căror variată vegetațiune produce mult farmec. Mai jos de stațiunea băilor curge pâriul Boboci, numit și pâriul puturos, din cauza hidrogenului sulfuros ce degajază.

Isvorele de la Boboci sunt în număr de trei, isvorăsc de la pôlele delului Drăgaica. Ele sunt captate și erau cunoscute de mult sub numele de «Fântâna de léc.»

Istoric. — Istoricul acestei stațiuni balneare ne arată că, după cum am spus-o mai sus, este cea mai veche stațiune din țară. Încă din 1815 se vorbește despre Boboci, când au și fost descoperiți de Enuță, Grigore și Ión Crăciunescu, a căror proprietate erau. În 1825 se face aci prima stațiune balneară din țară, și numele se răspândește atât de mult, că la 1828, Domnitorul Grigorie Dimitrie Ghica vine cu totă curtea domnească, de petrece vara acolo. Acesta făcând să crească și mai mult numele apelor, și numărul vizitatorilor să se înmulțească. În timpul ocupațiunii rusești se făcuseră multe îmbunătățiri și se destină această stațiune pentru căutarea sol-đaților bolnavi, ceea-ce o făcând să prospereze mereu.

În 1857, Ión Crăciunescu face dănie școlii din Mizil, Bobocii, pentru a căror administrare s'a înființat pe lângă școlă o Eforie, în capul căreia s'a pus marele Agă Ión Cantacuzino, sub a cărui administrațiune s'au făcut multe îmbunătățiri. După de ce anî însă, în 1867, administrațiunea băilor trece sub Consiliul Comunal din Mizil, care nu mai pune rîvna și stăruința trebuitoră în interesul causei, așa că după puțin timp numai, starea de înflorire se șterge cu totul; băile sunt neglijate, părăsite chiar, până în a se lăsa apele minerale să fie înămolite la isvóre. Captarea se face abia în 1884 de către Consiliul Comunal de pe vremuri, se instalează de asemeni atunci mașini pentru încălzirea apelor de băi, construindu-se trei rezervorii. Captarea s'a făcut definitivă. Tot atunci s'a făcut pavilionul de băi cu 22 cabine, o mare sală de întrunire, un hotel cu 32 camere și un restaurant.

(1) Al. Șaabner-Tuduri. — Apele Minerale și stațiuni climaterice din România, București 1900.

Vederea Băilor Boboiești.

Dar, din diferite cauze pe cari nu le cercetăm, băile sunt din nou închise până la 1896 când s'au redeschis pentru acel an, și iarăși după ce n'au funcționat în 1897 se redeschid în 1898.

Ađi averea Crăciunescu este trecută la Casa Școlilor.

S'a proiectat a se face o linie ferată particulară Buzău-Boboci-Meledic.

Geologia. — Bobocii fac parte din sistemul pliocen, grupa terțiară.

Proprietăți fizice și analiza chimică. — D-l dr. Bernad analizând în 1886 aceste ape trimise de Primăria orașului Mizil, le clasifică printre apele *cloro-sodice-sulfurose-iodurate*.

Aplicațiuni terapeutice. — D-l dr. Veniamin Gheorghiu, care a fost medicul acestei stațiuni, arată că în stagiunea anului 1898, aceste ape i-au dat rezultate satisfăcătoare pentru reumatisme, sifilis, limfatism, anemiă etc., citând și câte-vă observațiuni personale.

În total în 1898 a fost 61 bolnavi.

Traiful este eftin, se poate avea pensiune, camere, hrană și băi cu 100 -- 200 lei de persoană.

Se fac băi calde, reci, duși scoțian;

Apa se întrebuintează și intern.

În 1900 și anul acesta, medicul stațiunii este d-l dr. Z. Popescu.

D-l dr. Bernad având în vedere compozițiunea acestor ape, este de părere că nu pot fi întrebuintate ca apă de băi, însă întrunesc condițiunile de a fi o apă minerală de băut precum și inhalațiuni.

Bobocii pot fi și o localitate de vară pentru vilegiatură.

Dr. A. Șaabner-Tuduri.

Câte-vă explicațiuni liturgice (1).

cea-ce face ca serviciul Dumnezeesc să apară sub o formă mai măreță și mai impunătoare, sunt veștmintele bisericesci, pe cari le îmbracă servitorii altarului când servesc.

Neapărat că nu numai în biserica noastră găsim astfel de veștminte, ci la toate religiunile vechi și noi, reprezentanții cultului au o îmbrăcăminte deosebită, când se presintă în fața *Celui a tot puternic*. E de prisos a face o descriere în această privință la toate religiunile. Ne vom mărgini a arăta numai veștmintele bisericesci și însemnătatea lor în biserica noastră ortodoxă, ca astfel să vedem dacă și de aci putem câștiga ceva folositor pentru partea sufletescă.

(1) Veđi No. 34, 35, 36, 37, 38 și 39.

Întrebuințarea vestmintelor la serviciul bisericesc este foarte veche în religiunea creștină. Chiar în timpul sf. Apostoli s'ar fi introdus, luându-se de model vestmîntul cel necusut al Mântuitorului, pentru care evreii au aruncat sorți la răstignire, nevoind să-l sfășie. Și dacă preoții evreilor și ai păgânilor, închinători de idoli, obiceiuaă la jertfele lor ore-care îmbrăcăminte mai deosebită, decât cea de toate zilele, cu atât mai mult Sfinții Apostoli și urmașii lor, în fața taînelor celor mai presus de fire, ale trupului și sîngelui Domnului, nu se vor fi prezentat la voia întîmplării, ci îmbrăcați în vestminte cu o înaltă însemnătate, vor fi făcut ca serviciul dumnezeesc să impună respect și pietate chiar prin înfățișarea săvîrșitorului de cele sfinte.

Serviciul, care se face în biserică în diferitele săbători din cursul întregului an, ne amintesc fapte din viața creștină. Este știut că amintirea unor asemenea fapte, carî se rapoartă fie la Iisus Christos, fie la cei-lalți sfinți, descéptă în sufletul nostru momente de bucurie sau întristare. Așă, spre exemplu, altă dispoziție sufletescă avem în timpul serviciului din săptămâna pa-timilor, alta în ziua de Paști și cele-lalte sărbători, alta la să-vîrșirea unei cununii și alta la o înmormîntare. Ei bine, bise-rica a ținut sémă de aceste momente din viața omului și a cău-tat să facă ca și îmbrăcămîntea servitorilor ei se impună pro-fundă serioșitate și veselie creștinescă. De aceea unele vestminte sunt de culóre albă, roșie, verde, galbenă, etc., deșteptând în noi bucurie; iar altele de culóre închisă, de obicei năgră, contri-bue ca momentul în care se întrebuițéază să inspire și mai multă tristeță.

Și pentru că Biserica, conform celor ȕise de Ap. Pavel în epis-tola către Galateni, (C. 6, v. 14) întru nimic nu voesc a se lăudă fără numai în crucea Domnului, de aceea a hotărât ca pe toate vestmintele să strălucescă crucea ca semn al răbdării și ca cel mai însemnat obiect prin care ne-a venit mântuirea.

După cele trei grade ierarhice ale bisericii noastre, deosebim trei feluri de vestminte bisericesci și anume: *diaconesci*, *preo-tesci* și *arhieresci*.

Vestmintele diaconesci. Privind pe un diacon când servește, observăm în primul rînd un vestmînt lung de sus și pînă jos, îmbrăcat numai de cît peste haînele ȕilnice. Acest vestmînt poartă numele de *Stihar*. Cuvîntul este grecesc și însemnăză pe romănesc vestmînt de *ordine*, pentru că Stiharul fiind lung pînă la glesne, face pe persoăna îmbrăcată cu el să umble în regulă și nu cum s'ar întîmplă. Il poartă și preotul și arhierarul. Pen-tru diacon este singurul vestmînt principal, pe cînd pentru cele-lalte grade se mai adaogă altele pe d'asupra. Stiharul se lucréază din materie prețioșă de diferite culóri strălucitoare, mai ales albă, închipuind pe de o parte giulgiul cu care s'a învelit corpul Mân-tuitorului în mormînt, iar pe de alta lumina strălucitoare, de care a fost înconjurat Domnul cînd s'a schimbat la față în muntele Taborului.

Peste Stihar diaconul are un alt vestmînt lung ca pînă la 4 coîși și lat cam de două laturi de mână. Se pune mai întăi pe umărul stîng, capul din față se întorce pe sub mîna dreaptă și trecend iarăși peste umărul stîng se lasă în jos pe piept. Se numesce *Orariu*, cuvînt latinesc, care însemnă *a se ruga* pentru-că diaconul cînd face rugăciunile în biserică, luându-l în mîna dreaptă, îl ridică pînă în dreptul capului și dă semnal poporului că începe rugăciunea. Se mai dice că în vechime servia și pentru a șterge la gură pe cei-ce se împărtășiau. După părerea sf. Ion Chrisostom, orariul închipuesce aripele îngerilor; iar diaconul imitând intrarea îngerilor mai nainte de a intră în altar la sf. împărtășire, ca și cum și-ar strînge aripele, se încinge cu orariul în așa mod că formeză la spate cruce și cele două capete vin pe partea dinainte.

Mănecele Stiharului fiind largi se strîng lîngă mână prin alte două mici vestminte numite *mănecuțe*. Ele se întrebunțeză de sfinții servitorii ca să pôtă umblă cu mai multă înlesnire la lucrarea celor sfinite și închipuesc puterea lui Dumnezeu, care întăresce mînile servitorilor săi, amintindu-ne în același timp legăturile cu care Fiul lui Dumnezeu a fost legat de poporul evreesc.

Vestmintele preoțesci. Stiharul și mănecuțele sunt pentru tôte gradele bisericesci. Afară de acestea, la preot mai vedem și altele, îmbrăcate peste stihar. Așa, pe partea dinainte preotul are un vestmînt lung pe care-l pune după gât și-l întinde pînă la marginea de jos a stiharului. Se numesce *Epitrachil* și este vestmîntul fără care preotul nu pôte săvîrși nici un serviciu. Închipuesce darul Duhului sfînt, care se pogoră peste săvîrșitorul de cele sfinite; asemenea ne mai descéptă în minte și funia cu care se trăgea Mântuitorul spre patima cea de bună voe.

Trebue amintit că epitrachilul se îmbracă și fără stihar la serviciile mai mici.

Stiharul și epitrachilul se strîng împrejurul mijlocului printr'o lășie de materie, lată cam de 4 degete, numită *brău* sau *cingătoare*. Acest vestmînt închipuesce puterea cu care însuși Iisus Christos s'a încins cînd a împărăit, după dîsa profetului David: «*Domnul a împărăit întru podobă s'a îmbrăcat, îmbrăcatu-s'a Domnul întru putere și s'a încins.*»

În fine pe d'asupra tuturor vestmintelor, de pînă aci, se pune un altul fără măneci care înapoi se lasă pînă aproape de marginea stiharului, iar înainte se ridică pe mîini. Se numesce *Felon* sau *sîlă* însemnând pe românesce un lucru, care *se vede peste tot*, pentru-că din tôte vestmintele numai Felonul îl putem privi din tôte părțile, cînd preotul îl îmbracă. El închipuesce hlamida roșie cu care Mântuitorul a fost îmbrăcat spre batjocură în curtea lui Pilat. Pentru acest cuvînt, în vechime se făcea numai din stofă roșie, semănată cu o mulțime de cruci.

Vestmintele arhieresci. Trépta de arhieru este cea mai înaltă

în biserica ortodoxă, prin urmare trebuie să aibă și vestminte deosebite atât prin formă cât și prin însemnătate.

În primul rînd observăm la arhierie, peste stihar, așa numitul *Sacos*. Pîrtă acest nume pentru-că are formă de sac. Sacosul se încheie de amîndouă părțile cu câte șese clopoțel, după numărul celor 12 Apostoli, însemnând prin sunetul lor vocea dulce a Apostolilor la predicarea evangheliei. Acest vestmînt arhieresc, care strălucesce prin multele podôbe ce are, închipuesce cămașa Mântuitorului, pe cari restignitorii, nevoind s'o sfișie pentru a o împărți, au pus'o la sorți.

Un alt vestmînt este *Omoforul*. El se pune pe umerii arhierelui împrejurul gâtului cu amîndouă capetele lăsate pe piept. Se face din stofă de lînă albă mai ales, pentru că închipuesce oia cea rătăcită din parabola Mântuitorului, pe care el ridicînd'o pe umeri a adus-o la staul, înțelegîndu-se firea noastră cea stricată prin păcat și îndreptată prin întruparea Fiului lui Dumnezeu. Mai închipuesce și crucea purtată de Iisus Christos pe umeri când mergea la locul de restignire.

Tot la arhierie vedem și *Bedernița* sau *epigonation*, care pe romînesc însemnă un lucru pus *pe genunchi* sau *côpsă*. Ea are forma unui pătrat, atârnat în dreapta printr'un colț de cingătoare și deși este un vestmînt arhieresc, cu toate acestea se dă și preoților cu ranguri, după învoirea episcopului. Închipuesce sabia duhului prin care se ucide vrășmașii credinței cei vîduți și cei nevîduți. Ne mai amintesc și șorțul sau ștergarul pe care Domnul încingîndu-l la cina cea de taină, a șters picioarele Sf. Apostoli, după ce le-a spălat.

Pe piept arhieretul pîrtă o iconiță cu chipul lui Iisus Christos sau al Maicii Domnului, împodobită cu pietre scumpe și atârnată de gât printr'un lanț prețios. Această iconiță care se pune peste Omofor se numesc *Engolpiu*, adică un lucru pus *pe sîn*, pentru-că arhieretul purtînd-o se sîn dovedesc că Iisus Christos este tot-deauna în inima sa și că este devotat Maicii Domnului.

Lîngă engolpiu, pe pieptul arhierelui stă *Sf. Cruce*, de asemenea frumos împodobită și atârnată de un lanț. Ea amintesc patima durerôsă a Mântuitorului și dă arhierelui să înțelgă că trebuie să și pue chiar viața pentru crucea și învățătura creștină.

Pe cap, arhieretul pîrtă un acoperămînt foarte frumos, numit *mitră*. Mitra este asemenea coronei împărătesci și închipuesce coróna de spinii, pe cari evreii o loviau cu toege când eră pusă pe capul lui Iisus Christos.

Cum vedem toate obiectele de înjosire de la patimile Domnului au devenit podôbele cele mai cinstite în biserica creștină.

Sunt anumite servicii când arhieretul nu îmbracă toate vestmintele. Așa, la sfințirea apei, la serviciul de sêră, la maslu, etc., nu-l vedem cu stiharul și sacosul, ci cu un alt vestmînt deosebit, care, fiind prevîdut cu o mulțime de încrețituri, pîrtă numele de *mantie*. Mantia este cât se pôte de largă și lungă;

are patru tăblițe, două sus cu semnul tablelelor legii vechi, al evangheliilor și al crucii, și două jos cu Testamentul vechiu și Testamentul nou. Peste încreștură trec patru dungii de șiret, care însemnează rîurile învățaturii creștine, ce isvorăsc din cele patru evangheliile.

În timpul serviciului, arhiepiscopul poartă și o cârjă, — un baston deosebit, — care este semnul autorității. Are în partea de sus figura a două șerpi față în față, iar la mijloc un glob cu o cruciuliță d'asupra. Șerpii însemnează înțelepciunea arhiepiscopului, după cuvintele sf. scripturii: «*Fii înțelepți ca șerpii;*» iar globul cu cruciulița ne amintește că prin cruce s'a zdrobit capul nevădușilor balauri, adică al diavolului.

Sfeșnicile cu care arhiepiscopul bine-cuvintează când servește se numesc: cel cu două lumînări *Dicher*, iar cel cu trei *Tricher*. Primul reprezintă cele două firi ale lui Isus Christos, adică cea dumnezeiască și cea omenescă; iar cel d'al doilea un Dumnezeu în trei persoane: Tatăl, Fiul și Duhul sfânt.

În fine figura Vulturului de pe așternutul de sub picioarele arhiepiscopului, însemnează ca el să fie mai presus decât poporul cu curățenia vieții și știința, întocmai după cum un vultur este mai sus de cât toate cele-lalte pasări de pe pământ.

Acestea sunt vestmintele bisericii în totalitatea lor. Din cele spuse, orî și cine poate să vadă cât de folositor este pentru noi de a cunoște însemnătatea lor, căci ne amintește fapte din viața Mântuitorului și deci e de datoria noastră ca să le dăm respectul ce li se cuvine. Și numai atunci ne putem numi creștini adeverați când, pe lângă împlinirea poruncilor Sf. Scripturii, scim să cinștim lucrurile bisericești și ne dăm bine seama despre istoricul și închipuirile ce ne reprezintă și ne amintesc din timpurile vieții pămîntesci a lui Iisus Cristos.

(Va urma).

I. V. Raiculescu.
Licențiat în teologie.

P O R C U L (1).

Cele-lalte bucățele precum sunt: pieptul, spicul, mijlocul, se sară, de obicei fără saramură și numai cu sarea uscată. Fie-care bucată (afară de bucăți de grăsime) se sară prin sita cu șilitră, apoi se frecă cu sare și se presară cu sare. Toate bucățile de acelaș fel se pun una peste alta și peste opt zile se curăță iară-și de vechea sare și se presară cu nouă sare. În ast-fel de stare se lasă apoi marfa până nu se exportază.

Carnea de porc tăiată pentru *masse-porc*, înainte de toate se sară în cazan (ca șunca) în curgere de trei zile, apoi bucățile se scot, se curăță și în fine se împachetază îndesat în

(1) Vezi No. 33, 34, 35, 36 37 și 39.

bolobocele de stejar (de 1 cot înălțime, 50 centimetre diametru); în fie-care butoiăș intră 48—50 bucăți, și carnea de porc numai va cântări 110 kilogr. După ce carnea de porc a fost așezată, trebuie preșerată cu sare mărunță, apoi, după ce butoiășul a fost astupat, prin gaură se mai tórnă în el saramură tare.

Carnea de porc sărată perde din greutate —și acesta trebuie luat în vedere. Ast-fel pe 1000 kilogr. se perde 1 $\frac{1}{2}$ %.

Pentru a constată că carnea de porc sărată e deja gata pentru export, metoda cea mai sigură este următoarea: culórea carnei sărate bine este *roșie, delicată*, gust plăcut, abia sărată, aroma asemenea plăcută.

Prețurile cárnei de porc în străinătate înainte Crăciunului anului 1901 a fost următoarele:

La Marsilia în comerț prețurile de mijloc:—șunca 17 $\frac{1}{2}$ —18 fr. spicul cu carne 14 fr. 20 klgr.; piept 15 fr.; jumătate lopătică 12 fr. 20 kilogr.

La Londra: lopățica 20 kilogr. 12 fr. mijlocul 20 kilogr. 14 frs; grăsimea topită bună—19 fr. 20 kilogr; grăsimea topită calitatea inferióră 20 kilogr. 10 frs; carne de porc în jumătăți în Danemarca 20 fr. pentru 20 kilogr.

IX.

Topirea grăsimii. Se topesce mai bine în cazane mari. Grăsimia se taie în bucăți mărunte. Dar nici odată nu trebuie să se amestece osânza cu grăsimea, ci din contra se topesce fie-care deosebit.

Grăsimia topită se tórnă apoi în burdufuri de porc, bine curățite și bine uscate. După ce burduful s'a umplut, el se pune în apă rece, pentru a se răci.

Pentru buna păstrare a grăsimii se adaogă puțin acid tartric, în cantitate de $\frac{1}{2}$ kilogr. pentru grăsimea luată de la 100 de porci, în așa mică cantitate acid tartric nu influențază întru nimic asupra gustului mărfei.

Cervișul său grăsimia de porc în burdufuri se transportă în străinătate în butóe, locul gol între burdufuri se umple cu praf de lemn.

Trebuesce bine băgat de sémă că carnea de porc să nu fie dintr'un animal bolnav, mai cu sémă din nisce porci cu *trichină* sau *fini*.

Trichina sunt nisce vermișori, fórte mici, în cât nu se véd cu ochii, și numai cu ajutorul unui ochian numit microscop. Acești vermișori se prăsesc grósnic în carnea unui animal bolnav, dacă omul va mănca ast-fel de carne de porc, în corpul său viermișorii se răspândesc iute și el móre. Norocul nostru este că la noi bóla acesta nu există aprópe, dar totuși trebuie pază mare; trichina se prăsesc printre porci de la șórici mari (gusgani), pe cari porcii îi desgrópă și îi mănâncă.

(Va urma).

Zamfir C. Arbure.

Iată mersul Operațiunii:

Să presupunem că ați 10 Iuniu, primesc 5 lei pentru cotisațiune pe această lună de la *Stancu Vlad*. Indată deschid Registrul jurnal, (unde se trec operațiunile pe fie care și în rândul în care se fac, ori că se încasează ori că se plătesce ceva de societate). Fiind-că a primit o sumă, eu societate mă fac dator către *Stancu Vlad*, cu suma de lei 5. Casa dar datorește lui *Stancu Vlad*, această sumă din capitalul cotisațiunilor. Scriem acesta în jurnal așa.

— 10 IUNIE —

Casa la cotisațiuni

Incasat cotisația pe luna curentă de la *Stancu Vlad*

Lei	B.
5	

Deschid apoi *Cartea Mare*. Acolo am față în față două pagini una cu *Debit* alta cu *Credit*. In partea Debitului se trec toate sumele încasate de societate, fiind-că ea se face datorie cu aceste sume către persoanele de la care le-a luat. In partea dréptă a Creditului se trec sumele care es din societate sub formă de împrumuturi ș. a., fiind-că societatea are drept să le încaseze ea e Creditore. In cazul de mai sus societatea e Debitore cu 5 franci către *Stancu Vlad*, decî vom trece această sumă în colona din stînga la Debit, în felul acesta:

Iunie 10

La cotisațiuni. Incasat de la
Stancu Vlad lei 5

Pag.	Lei	B.
	5	

Rămâne să trec suma în Registrul de asociați și în libretul individual, unde casierul iscălesce. Acolo se trece ușor, în rubricile convenite.

Să ne închipuim acum că *Radu Mușat*, se împrumută de la societate cu suma de lei 40. Luăm o poliță de 10 bani și'l punem pe el s'o scrie și s'o iscălescă. Alături de el mai iscălesc și doi giranți, conform statutelor. *Radu Mușat* primește bani și societatea reține polița după ce și-a reținut și dobânda. Împrumutul e făcut pentru 4 luni, de exemplu, începînd de la 10 Iunie până la 10 Octombrie. Care e procentul ce trebuie reținut? Socolind 10% pe an, vine 1,35; decî *Radu Mușat* primește în mână 38,65 pentru care dă polița de 40 lei. Trecem această operație în Jurnal sub titlul de «*Efecte de primit la Următori*». *La Casă*. Împrumutat d-lui *Radu Mușat*, contra biletului cu scadență 10 Oct. lei 40.

Trecem această sumă și în *Cartea Mare* la partida Credit sub titlul : *Efecte de primit*. Împrumutat d-lui *Radu Mușat* suma de lei 40. Apoi deschidem scadențarul și trecem această sumă și în el în felul cum e arătat mai sus la *scadențar*.

Scadențarul efectelor de plată ale societății și operațiunile din el se fac tot ca mai sus.

Pentru înlesniri și siguranță în mânărea polițiilor e bine ca societatea să aibă la îndemână un *Cod Comercial* nou din 1900.

Inventarul se încheie la sfârșitul anului.

În registru copiar se copiază totă corespondența pe care o face societatea în afară.

Acestea sunt instrucțiunile mai importante pe cari am socotit necesar se vi-le dau vouă sătenilor, cu privire la modul de înființare și de funcționare al societăților economice. Atât însă nu vă e de ajuns. Sunt multe amănunte pe cari numai practica vieții vi le arată și cari nu pot intra în cadrul acestei reviste.

Pe deasupra însă vi se cere cinste, și dragoste de a face să propășească banca pe care veți fi înființat-o în satul vostru. Să fiți vrednici ca să întâmpinați toate nevoile și greutățile ce vi se vor pune în cale, căci rōdele străduinței văstre nu vor înceta ca să se arate în curând. Când banca din satul vostru va avea un capital numai de 10.000 de francoi, o, atunci câte afaceri nu puteți voi întreprinde? cum ar fi: să faceți o stupărie sistematică, o grădină mare de zarzavat, să cumpărați tauri și vaci mari în comună, să faceți o mōră, să faceți un magazin în satul vostru cu tot ce vă trebuie, și să ajungeți mai ales să luați voi împreună, tot satul, moșia în arendă d'a dreptul de la proprietari.

Puneți-vă pe lucru, iubiți săteni, lăsați ura și zavistiile dintre voi, iubiți-vă ca frații și din agonisela voastră puneți ca frații, toți de o parte, că nimeni nu scie ce pōte aduce ziua de mâne și omul trebuie să fie pregătit în tot cēsul de vremuri grele.

Petre Popescu.

Muscel.

Atribuțiunile copitei în stațiune și în mers.

Acă comparăm corpul animalului cu o clădire, cu un edificiu, în asemenea caz, copita ar fi piatra de căpetenie a temeliei aceluși edificiu și prin urmare de soliditatea ei ar ține siguranța, tăria clădirii. Mai mult încă, edificiul animal având însușirea de a se mișca, urmăză deci că și temelia lui trebuie să întrunească anumite condițiuni, ca astfel mersul și sprijinul să fie pe cât se pōte de sigure.

Ei bine, părțile din cari copita este alcătuită, sunt în așa chip aranjate, în cât ea, adevărata temelie mișcătoare, își îndeplinesce la caii sănătoși atribuțiunile, în mod cu de-

săvârşire satisfăcător, fără ca animalul să suture cea mai neînsemnată jignelă.

În adevăr, cornul copitei, despre care se ştie că se înmoe când stă în umezelă, întărindu-se la uscăciune, se bucură de două principale calităţi: **rezistenţa şi elasticitatea**. Prin rezistenţa lui, protejează părţile delicate din năuntrul copitei, în contra ori-carei lovituri sau isbituri ce ar primi din afară. Pe de altă parte, acele părţi, mulţumită elasticităţii de care am spus că se bucură cornul, sunt scutite de strivire, sau de stălcirea ce s'ar pute produce, prin faptul că se găseşte cuprinse între greutatea corpului şi cutia cornutei, sprijinită pe pământ. Acest adăpost la strivire a părţilor vii ale copitei, se datoresce elasticităţii, mlădioşiei cornului unghiei, care în timpul sprijinului face ca cutia cornosă să-şi mărească dimensiunile, mai ales către părţile din dărăt, către sferturi şi călcâe.

Copita dar, organ simplu în aparenţă, foarte complicat de fapt, jăcă la cal, rolul cel mai principal în mişcare, în cât bólele ei au o mare înriurire asupra calităţilor şi preţului animalului. Aşa că, cunoştinţa acelor boli, este de mare folos tuturor persónelor cari au cai, sau cari se ocup cu crescerea lor.

Irimia Popescu.

Medic-Veterinar.

Cronica Săptămânii.

— Generalul Candiano Popescu, unul din cei mai buni militari ai noştri, şi-a dat obştescul sfârşit la Tirgovişte, unde se retrăsese în timpul din urmă, din pricina unei bóle de inimă.

Pe timpul răsboiului pentru neatárnare, el a luat parte cu gradul de maior la asaitul Griviţei. Se ştie câtă vitejie a desfăşurat bravul militar la 30 August 1877, când în fruntea batalionului 2 de vinători, prin plóia de glónţe a pătruns în sângerósa redută turcescă.

După răsboiul, Candiano Popescu a fost numit aghiotant regesc.

În vremea din urmă a fost înaintat la rangul de general şi mai apoi a fost numit comandant al divisiiei active din Dobrogea.

Generalul Candiano Popescu era priceput şi într-ale vorbirii. El înflăcăra prin cuvintele sale patriotice pe soldaţi şi oficeri, ori de câte ori venia vorba despre iubirea de ţară şi despre apărarea ei.

Se va vorbi de-a pururi în istoria ţării noastre de acest brav oştén, care şi-a făcut cu prisosinţă datoria de bun Român.

Generalul Candiano Popescu părăsesce lumea acésta la vârsta de 60 de ani.

Regretăm din inimă pierderea lui, atât de simțită pentru întreaga țară.

— Directorul serviciului sanitar a trimis următoarea circulară tuturor prefectilor de județe :

Bólele epidemice, și mai cu sémă scarlatina și pojarul, bántue cu multă furie în mai tóte județele din țară, numărul casurilor de îmbolnăvire sporind de la o lună la alta și înregistrându-se o mulțime de morți.

Statistica epidemiilor pe ultima lună a anului curent arată un număr îndoit de casuri față cu luna corespunđătoare a anului trecut.

Una din cauzele întinderii epidemiilor este de bună sémă, nea-nunțarea lor la timp, pentru ca să se pótă face imediat izolarea bolnavilor și aplicarea tratamentului cuvenit.

De aceea, vă rog, domnule prefect, să bine-voiți a da din nou ordin primarilor comunelor rurale din acel județ, ca să însciințeze pe medicul respectiv imediat despre ivirea unui singur cas măcar de bóla, spre a se putea ast-fel lua din vreme măsurile necesare.

Până la sosirea medicului în localitate, autoritatea comunală încă póte luà măsurii de izolarea bolnavilor, punéndu-se stréjă la pórtă locuințelor pentru a opri comunicarea cu cei-lalți locuitori, iar după sosirea medicului, primarii să dea tot concursul lor pentru împlinirea dispozițiunilor prescrise de medic.

Numai de la executarea acestor măsurii, simple dar eficace, depinde îmbunătățirea stărei sanitare a populațiunei și sub-semnatul, cunoscénd solicitudinea d-v. pentru binele obștesc, nădăjduesce, domnule prefect, că veți bine-voi a face ca ele să devină cât mai curind o realitate.

Vă aduc tot odată la cunoscință că am scris d-lor medicii primarii, ca să pună în vedere personalului sanitar de a se transporta în localitățile unde se ivesc casuri de bóle, imediat ce primesc însciințare, precum și de a luà măsurile impuse de lege și regulamentele în vigoare.

— La ministerul instrucțiunei publice s'a luat acéstă hotărâre în privința corigenților:

Elevii, cari în timpul anului său la examen vor fi obținut o notă mai mică de cât 5 la cel mult 2 obiecte, vor puté fi admiși la examenul de corigență în Septembre. Cei cari vor fi căđut la mai mult de 2 materii, vor fi lăsați repetenți.

— La 10 Iulie vor începe în tótă țara lucrările comisiunilor privitoare la rechisițiuni.

— Telegrame sosite din Constantinopole aduc știrea că acolo s'au ivit câte-vă casuri de ciumă, adusă de prin Egipt și Indi. Se mai vestesce însă că bolnavii merg spre bine, ceea-ce ne face a crede că nu e încă mare pericolul venirii ciumei și pe la noi.

Serviciul sanitar superior a luat măsurii, spre a înlătură ivirea acestei grozave bóle și în țară la noi.

BIBLIOGRAFIE

«Incoronarea.» Intr'un volum de 8 pagine, d-l Sergiu Cujbă descrie în versuri frumoasă și neuitata serbare a încoronării MM. LL. Regelui și Reginei. Momentele scóse la ivélă sunt acestea: Prive-liștea capitalei în ziua de 10 Maiú 1881; bubuitul tunului, care «rësbesce în piepturile» (!?) mulțimei; venirea la serbare a Românilor din Oltenia, Muntenia, Moldova, Banat și din Țara Bârsei; trecerea pe strade a eroilor țerii: Craiul cel falnic, oștirea lui vi-téză și apoi Dómna, de care un Muntén cu plete lungi dice:

... Să i dea Dumnezeu sănătate!

Din crunta redută venisem pe targă,
 În pieptul în flacări svicnea rana largă.
 Dar Dómna, în lupta-mi cu mórtea fiorósă,
 Cu dor a veghiat, ca o mamă duiósă.

Trecerea generalilor cu freturi de aur. Dinșii pórtă corónele sfin-țite de Cer și cálite în rësboiú, pe cari le duc la palat. În sfârșit se pare că ar fi încoronarea, peste care autorul trece cu iuțélă. Se mulțumesc a pune în gura M. S. Regelui o scurtă cuvîntare, spusă în momentul când ridică coróna. Dacă e laudabilă ideia autorului de a premări pe 10 Maiú 1881, ar fi fost totuși de dorit ca dînsul să mai fi scris câte-vă versuri întregitóre ale subiectului încoronării.

De asemenea pe ici pe colo se simte nevoie de o limbă mai co-rectă în expresiuni, ca să reésă mai bine ceea-ce doria autorul.

Cărticica «Incoronarea» costă 50 bani. De vinđare pe la librării și la d-l Rola Piekarski în str. Dómnei, 27. Get.

* *

Crescerea si îmbunătățirea animalelor, de I. St. Furtună.

Carte de 255 pagini cu 137 ilustrații

Prețul 2 lei.

Pentru premii 25% rabat și câte un exemplar gratuit din «*cholera por-cilor*» pentru fie-care exemplar de creșcerea animalelor.

La autor, 74 Labirint, Bucuresci.

MULȚUMIRE

D-l C. Prejbeanu, proprietarul moșiei Sălcuța (Dolj), a dăruit școlei din com. Panaghia un stup sistematic cu albine, în valóre de 25 lei.

Invetătorul și elevii îi aduc mulțămiri călduróse.

POȘTA ADMINISTRAȚIEI

Pr. M. Molsescu, Chirnogí (Ilfov).—Abonamentul Sf. Vóstre, achitat cu chit. 2.112 anul IV.

— P. Marinescu, Ghindení, (Dolj). Idem No. 2.119.

— Th. Dumitrescu, Scăeni (Prahova).—Pentru loteria din Sibiu adre-sați-vé acolo, noi nu scim. În privința celei din Bucuresci, asemenea n'avem nici o cunoscință, scrieți însă la tipografia cărților bisericesci, Bucuresci.

— Ilie Ionescu, notar Stoboresci.—Tot acelaș răspuns.

STEAU A

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru întinderea învățătorei în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a răspândirei de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotisația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârboviceanu*, strada Sf. Ecaterina, București.

Comitetul. *Președinte*, Ioan Kalinderu, *membru al Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier delegat*, Petru Gârboviceanu, *deputat, director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; — *Secretar*, Const. Banu, *profesor secundar și inspector școlar* — *Membrii*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor Univers.*; I. Dimitrescu Procop., *senator și Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *deputat, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor, președinte al Societății corpului didactic primar*. — *Censori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *revisor școlar*.

Membrii înscriși și cotisațiunii plătite (Urmare).

Petrescu I. preot, (București), lei 2; Popescu D. Roșiorii, preot, (București), lei 2; Popian N. preot, (București), lei 2; Ionescu D. preot, (București), lei 2; Nicolescu Constantin preot, (București), lei 2; Ionescu T. preot, (București), lei 2; Muscelénu Ovidiu Econom, (București), lei 2; Popescu Constantin preot, (București), lei 2; Stoicescu G. preot, (București), lei 2; Florea C. preot, (București), lei 2; Stoicescu Atanasie preot, (București), lei 2; D. Em. (nedescifrabil) preot, (București), lei 2; Cristescu Radu preot, (București), lei 2; Postonaru G. preot, (București), lei 2; Boancea Alex. preot, (București), lei 2; Pocitan Vasile preot, (București), lei 2; Ionescu Ion preot, (București), lei 2; Stănescu C. preot, (București), lei 2; Măldărescu C. D. preot, (București), lei 2; Nulescu Ion preot, (București), lei 2; Popescu Gh. preot, (București), lei 2, Vasilescu R. preot, (București), lei 2; Popescu G. A. preot, (București), lei 2; Nestor L. preot, (București), lei 2; Ion Alexandru preot, (București), lei 2; Mihăescu N. preot, (București), lei 2; Marian V. preot, (București), lei 2; Abramescu N. preot, (București), lei 3; Ilescu R. preot, (București), lei 2; Mirodot N. Petre preot, (București), lei 2; Dimitrescu Ion preot, (București), lei 2; Th. I. (nume nedescifrat) preot, lei 2; Negulescu R. preot, (București), lei 2; Popescu P. preot, (București), lei 2; Apiu I. preot, (București), lei 2; Nicolae Ilie preot, (Cotroceni), lei 2; Dinescu B., (Tăriceni), lei 1; Stănescu Ana, (Tăriceni), lei 1; Preda Pannait Stanca, (Tăriceni), lei 1; Andreescu I. Bănică funcț., (București),

lei 2; Georgescu I. preot, (Prahova), lei 1; Stănculescu N. preot, (Vlașca), lei 2; Băcescu D. I. învățător, (Mehedinți), lei 2; Băcescu D. I. Maria, (Mehedinți), lei 1; Prodan Gh., (Mehedinți), lei 2; Roșietănu Gr. preot, (Mehedinți), lei 1; Băcescu T. V. picher, (Mehedinți), lei 1; Ciortan I. I. primar, (Mehedinți), lei 1; Bărbulescu Alexandru notar, (Mehedinți), lei 1; Vasilescu C. Gh. comerciant (Mehedinți), lei 1; Stoenescu Ion, (Bucureci), lei 2; Nicolescu Haralambie, (Călărași), lei 2; Mihăilescu M., (București), lei 2; Protopopescu Victor, (București), lei 2; Cămpinenu G. Sm., (București), lei 2; Rădulescu M., (București), lei 2; Beștelei I. Zoe, (București), lei 3; Țânțărănu Eufrosina, (București), lei 2; Ștefănescu D. Vasilina, (București), lei 5; Grigorescu Ar., (București), lei 3; Ionescu Ana, (București), lei 5; Vulcanescu I., (București), lei 2; Vaio-pol N. Maria, (București), lei 1; Mănescu C., (Brăila), lei 2; Mărculescu P., (Brăila), lei 2; Georgescu Ștef., (Tâncăbesci), lei 2; Popescu Răducan (Fierbinți), lei 1; Georgescu I. Paulina, (Fierbinți), lei 1; Demetrescu Gh. (Afumați), lei 1; Demetrescu Gh., (Fierbinți) lei 1; Demetrescu G. Maria, (Afumați), lei 1; Popescu Th., (Ilfov), lei 1; Georgescu At., (Ilfov), lei 1; Timuș N., (Ilfov), lei 1; Popescu At., (Ilfov), lei 1; Rădulescu I., (Ilfov), lei 1; Crețenu I., (Ilfov), lei 1; Timuș Mihaiu, (București), lei 1; Ionașcu N., (Otopeni), lei 1; Popescu I., (Isvórele), lei 1; Romanescu P., (București), lei 2; Petrescu Th. El., (București), lei 2; Danielopol Maria, (București), lei 4; Nicolescu Elisa, (București), lei 2; Popescu Anastasia, (București), lei 3; Grigorescu Damian, (Dragaia), lei 1; Ion Voiculescu, (Ștefănesci), lei 1; Diaconescu Ion, (Herăstrău), lei 1; Gilartianu I. P., (Budesci), lei 1; Soiculescu E., (București), lei 3; Barbellian Ștef., (Rușii-de-Vede), lei 2; Catzianu Ion (București), lei 3; Catzian Ion, (București), lei 3; Lupu Irina, (București), lei 4; Constantinescu Gh., (Drăgășani), lei 2; Grigorian Mihail, (Giurgiu) lei 2; Lupașca Sofia, (Bucureci), lei 4; Demetrescu Heraclia, (București), lei 2; Pascu C. B., (Micșunesci), lei 1; Popescu Alex preot, (Cernica), lei 1; Popescu C., (Buftea), lei 1; Jocu Ion, (Topesci), lei 1; Jocu I. Matilda, (Topesci), lei 1; Popescu C., (Micșunesci), lei 1; Ulmeanu V., (Stoinesci-Pal), lei 1; Petrescu I., (Poenari), lei 1; Iacobescu Sevasta, (Potesca), lei 1; Mirescu Gh. (Chéjna), lei 1; Demetrescu D., (Chéjna), lei 1; Popescu Stan, (Vlașca), lei 1; Paraschivescu C., (Grădinarii), lei 1; Sachelarie E., (Pitեսca), lei 1; Dumitriu I., (Créța), lei 1; Rădulescu P., (Bucșeni), lei 1; Rosescu E., (Ulmeni), lei 1; Banu Mih., (Brănesci), lei 1; Florian Maria, (Cătun-Dudu), lei 1; Teodorescu C., (Luica), lei 1; Arsenescu P., (București), lei 2; Teodorescu N., (Bălășoeni), lei 1; Șerbănescu C., (Drăgoesci), lei 1; Bărbulescu N., (Merii-Petchii), lei 1; Rădulescă R., (Buda-Prisecesci), lei 1; Ionescu C. (Dinica), (București), lei 2; Domide O., (Periși), lei 1; Anastasiu S., (București), lei 2; Domide V., (București), lei 1; Anastasiu Virgilia, (București), lei 2; Bobăicenu Gh., (Urlați), lei 2; Marinescu M., (București), lei 2; Sutescu C., (București), lei 2; Ahtimu Gh., (Bănăsa), lei 1; Părvulescu Ilie, (Bailești), lei 1; Florescu Gh., (Cornu), lei 1; Brăvicenu M., preot, (Urzica-Mare), lei 1; Părvulescu Ecaterina, (Podari), lei 1; Dinulescu D-tru, (Barza), lei 1; Popescu D-tru, (Isvoru), lei 1.

(Va urma în No. viitor.)

„DACIA-ROMANIA“

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE IN BUCURESCI
Asociațiunii mutuale de supraviețuire. Impărțirea averii a grupeii anului 1901.
„ROMANIA“

Avem onoare a încunoștința pe d-nii interesați ai grupeii care expiră la 1 Iulie 1901 st. n., că averea acestei grupe se va împărți cu începere de la 1 Noembrie a anului 1901 st. v. între membrii în drept.

În conformitate cu condițiunile generale imprimate pe polițele d-lor, d-nii contractanți înscrisi în această grupă, sînt invitați d'a trimite fără întârziere, prin scrisore recomandată, Direcțiunii generale a Societății «Dacia-România» în Bucuresci următoarele acte:

1. Actul prin care să se constate etatea asiguratului (adecă actul de botez sau de nascere, sau un extract din registrele stărei civile pentru constatatarea etăței, legalizat de autoritate respectivă, ori deposițiunea a 5 martori înaintea Tribunalului, conform art. 33 din Codul Civil).

2. Un certificat de viață prin care să se constate că asiguratul a fost în viață la 1 Iulie 1901 st. n. sau un act de deces în cas când asiguratul va fi încetat din viață după ziua de 1 Iulie 1901 st. n.

Sub-semnata direcțiune generală atrage cu deosebire atențiunea membrilor acestei grupe, că sus-menționatele documente trebuie să i se trimită cel mai târziu în termen de trei luni, adecă să fie depuse societății până la 30 Septembrie 1901 st. n., cunoscînd că acei cari nu vor fi trimis de loc acele documente justificative sau cari nu le vor fi trimis complet și în regulă, vor perde în conformitate cu condițiunile contractului, ori-ce drept, fiind-că în ziua de 1 Octomvrie st. n., numai pe baza documentelor depuse se va constata numărul asiguraților acestei grupe spre a se putea imediat începe calculul părții ce se cuvine fie-căruia din membrii pătrași.

Este deci interesul tutulor d-lor asigurați ai acestei grupe d'a trimite actele lor sus-menționate cât mai curând posibil pentru că, dacă unul sau altul din acele acte n'ar fi în conformitate cu condițiunile generale, să aibă timp să le rectifice sau să le facă din nou.

Direcțiunea generală a societății
„DACIA-ROMANIA“

Bucuresci, 1 Iulie st. noă 1901.

Cel mai mare și cel mai vast magazin din Țară și singurul care vinde effin

LA TOATE SEZOANELE

Bucuresci, Calea Victoriei 27, lingă Poliția Capitalei.

Ghete pentru bărbați

De vax cu elastic, 12,95, 11,95, 10,95

> > extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95

> > cu șirete, 13,95, 12,95, 11,95

Ghete de lack pentru salon cu elastic și șirete, 12,95, 11,95

de lack întregi, 14,95, 13,95

> > facon Klappe, 15,95

> > pentru d-niiofiți, 14,95, 13,95

> > cu nasturi, 15,95, 14,95

> glace vax cu nasturi, 15,95, 14,95

> chev. cu elastic, 15,95, 14,95, 13,95

> > nasturi, 16,95

Ghete color. simple, 13,95, 12,95

> > beseturi, 14,95, 13,95

> > șirete, 14,95, 13,95, 12,95

> > nasturi, 14,95, 13,95

> > piele rus. 15,95, 14,95

Pantofi pentru bărbați

De gems, 10,95, 9,95, 8,95

chevreaux american, 9,95

> > franțuzesc, 12,95

< color. 11,95, 10,95, 9,95, 8,95

> > piele rusescă, 12,95, 11,95

Ghete pentru dame

De gems, 9,95, 8,95, 7,95

> chevreaux, 13,95, 12,95, 11,95, 10,95

> > ext. fine, 15,95, 14,95, 13,95, 12,95

> > High-Liffe, 16,95

> color. 12,95, 11,95, 10,95

> > High-Liffe, 15,95, 14,95

> > extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95

Pantofi pentru dame

Colori și negre, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95

5,95, 4,95.

Ghete pentru băeți, fete și copii

Pentru băeți, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95

> fete 6,95, 5,95, 4,95

> copii 5,95, 4,95, 3,95, 2,95

Nu mai la toate sezoanele se pôte găsi încălțăminte bună și cu prețuri fabuloase de effine.

Magazinul la toate Sezoanele lingă Poliția. Bucuresci, Calea Victoriei 27, Bucuresci.

5%

Cupon de reducție pentru cititorii Albinei.

Cititorii revistei vor avea scădemint de 5% din prețurile însemnate, prezentând cuponul.